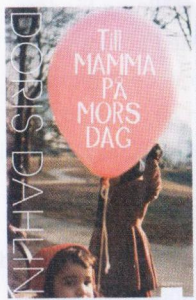

Till mamma på mors dag

Doris Dahlin

Ordfront

Doris Dahlin gör en djupdykning under medelklassens trevliga yta och visar liksom Buñuel i sin film att det egentligen inte är mycket bevänt med "borgarklassens diskreta charm". Fast

det är väl likadant med alla samhällsklasser. Samma problem fast i olika grad och alla tror att andra har det bättre och tittar avundsjukt på människorna på andra sidan sociala stängslet. När det blir kris i familjen kan det hända att mörka hemligheter kommer upp till ytan och måste bearbetas för att vi ska förstå våra till att börja med obegripliga reaktioner. Märkliga relationer vi har

till barn och föräldrar, varifrån kommer de?

Boken är full av skarpa iakttagelser och besvärliga pinsamheter. Huvudpersonerna – för författaren behöver byta perspektiv för att kunna greppa helheten – har fullt upp med att visa upp fasaden med sina attityder och prylar och hålla rent mot underklassens undermålighet i såväl betenden som konsumtionsmönster. Läsarna kan också se att god ekonomi, akademiska studier och intressanta, utvecklande arbeten inte har någon betydelse; för de flesta kommer ändå ögonblicket när barnen inte behöver sina curlingföräldrar och den äldre generationen krymper och betar sig underligt och inte går att nå. Då hjälper det inte med Pradaväskor och grekiska matrörer. Inte ens med latte.

En intressant iakttagelse är kritiken mot den andra parten som kommer med åren i ett förhållande. Det som till att börja med är charmigt och tilldragande kan vändas till dess motsats när ledan kommer smy-

» *Dahlins text är trovärdig och väl avvägd. Kvinnoporträtten är komplicerade och intressanta.*

gande: "Jag vet inte när Gustav började se annorlunda ut. Plötsligt, när jag en dag såg honom över tekoppen ... Allt detta irriterade mig och irriterar mig också nu otroligt mycket." Författaren visar också hur den kritiska personen till synes ologiskt blir svartsjuk och hämndlysten när Gustav samtidigt faller för en annan kvinna.

Boken kan bitvis kännas tung på grund av ämnena, men Doris Dahlins text är trovärdig och väl avvägd. Kvinnoporträtten komplicerade och intressanta.

STEFAN ESTBY